

Rundskriv

Del II — nr. 1/1961.

fra

RIKSADVOKATEN

R.jnr. 233/61.

Oslo, den 27. januar 1961.

Herr statsadvokaten i

Ran overfor drosjesjåfører.

Det har i den senere tid forekommet en del så alvorlige forbrytelser mot liv, legeme og helbred at det i vide kretser av befolkningen har vakt uro. Det dreier seg i første rekke om overfall på drosjesjåfører som under kjøretur med passasjerer er blitt overfalt av disse og fratatt sine penger. En gjennomgåelse av dokumentene i slike saker viser at gjerningsmennene som regel er ganske unge personer, i alderen 17 opp til 25 år. Som regel utføres ranshandlingen ved hjelp av skyte- eller slagvåpen. I enkelte tilfelle har overfallet ført til dødelig utgang for offeret, ofte til alvorlig skade på legemet.

Av generalpreventive grunner er det viktig at disse saker blir gjort til gjenstand for en særlig energisk behandling fra påtalemyndighetens side. Etterforskningen bør gjennomføres grundig, pågående og meget hurtig. Er det av betydning for sakens hurtige oppklaring, bør vedkommende politimester sette flere etterforskere på oppgaven og om nødvendig søke assistanse fra annet politikammer. At Kriminalpolitisen-
sentralens bistand innhentes følger av de gjeldende regler. Blir det nødvendig å foranledige rettslig forundersøkelse, bør politimesteren anmode vedkommende dommer om å ta saken opp til behandling utenfor tur for så vidt mulig å kunne få den fremmet ved hovedforhandling under første lagmannsting.

Det har vakt adskillig oppsikt at to unge ransmenn som hadde gjort seg skyldig i voldsomt overfall på drosjesjåfører har sluppet med betinget dom. Jeg vil som min oppfatning fremholde at det måtte foreligge helt usedvanlige omstendigheter som skulle kunne berettige til anvendelse av en så lemfeldig reaksjon overfor så alvorlige straffbare handlinger som det her er tale om. Og om herr statsadvokaten skulle finne at slike omstendigheter i et enkelt tilfelle måtte være til stede, vil jeg henstille at han konfererer med Riksadvokatembetet før han i retten nedlegger en tilsvarende påstand. Går dommen ut på betinget utsettelse av fullbyrdelsen av en frihetsstraff, bør påtalemyndigheten i alminnelighet i betraktning av de sterke generalpreventive

hensyn som knytter seg til disse saker påanke avgjørelsen til Høyesterett. Finner statsadvokaten ikke grunn til å anke, forutsetter jeg at han konfererer om spørsmålet med Riksadvokatembetet før ankefristen er ute.

En del eksemplarer av dette rundskriv vedlegges til fordeling blant politimestrene innen herr statsadvokatens distrikt.

Andr. Aulie